

Lions Club Appelthorn Bulletin 2020 44^e jaargang

APPELTHORN

Afmelden voor bijeenkomsten bij: Bart Kuis
E-mail: b.w.kuis@hetnet.nl
Telefoon/sms : 06 - 53 34 48 11

Het Apeldoorns Corona dagboek:

Het adagium is dat een succes moet stoppen op z'n hoogtepunt. Om omgekeerde is nu het geval: de corona is gelukkig nu juist duidelijk over zijn hoogtepunt heen.

Ook zijn per 1 juli tal van knellende regelingen versoepeld. We lijken duidelijk op weg te zijn naar het nieuwe normaal.

Deze verheugende ontwikkelingen, de zomer waar we van gaan genieten (de zomerborrels zijn ook alweer begonnen) en met ons dagboek bereikte hoogtepunt (in leeftijd) met de dagboekbijdrage van ons nestor-lid (88 jaar!) maken dat het nu een goed moment is om met het dagboek ook met zomer reces te gaan en voorlopig te stoppen.

Hopelijk blijft het hierbij en zal het dagboek niet hoeven worden hervat in verband met een 2^e Covid-19 golf in het najaar,

In dit corona-bulletin dus de twee voorlopig laatste bijdragen van Erik en van Reinier.

Ieder die een bijdrage aan het dagboek heeft verzorgd: hartelijk dank voor het delen van een week van jullie leven en jullie ervaringen in deze heel bijzondere periode: Cyro, Andy, Wilfred, Karin, Antoine, Hugo, Gerda, Folkert, Lisette, Anita, Hans, Erik en Reinier.

Een prettige zomer!
Wilfred

De week van Eric Harleman

Week 24 08-06 t/m 14-06

Een verslag van mijn “coronaweek”

Maandag 8 juni.

Het telefoontje van Hans met de vraag of ik deze week verslag wil doen van mijn bezigheden. Na een half uurtje bijgepraat te hebben over van alles en nog wat ben ik me gaan voorbereiden op een tennisles

Deze mocht ik overnemen van een zeer ervaren en talentvol tennisser. Deze man wist al eerder dan menigeen dat er weer gereisd kon worden en ging een weekje naar de eilanden. Eenmaal op de baan van Quick en kennisgemaakt te hebben met tennisleraar Roan werd mij gevraagd wat ik verwachtte van de tennisles.

Compleet overvallen door deze vraag antwoordde ik dat ik een droom had om ooit de man te verslaan wiens plek ik deze dag had vervangen met tennissen.

Er werd me verzekerd dat het met mijn huidige techniek dat nooit zou lukken.

Je begrijpt dat ik geen les meer neem.

In de middag had ik een bespreking met een deel van het bestuur van de Veluwe Golf Club over de aanstaande verbouwing van het clubhuis.

Ze hebben behoefte aan ondersteuning voor zowel het voorbereidingstraject als voor de uitvoering.

Er is al een architect die al schetsen heeft gemaakt en een aannemer en installateur die ramingen hebben gemaakt.

Maar om dit te beoordelen en te begeleiden geeft de club aan hiervoor niet over de benodigde kennis te beschikken.

Ik heb toegezegd ze te helpen en heb er dus een klus bij.

De avond heb ik op de bank doorgebracht samen met Annemiek die de hele dag gewerkt heeft.

Dinsdag 9 juni

Ik ben om half 10 op pad gegaan naar een oud collega aannemer die me gevraagd had om mee te gaan om een klus op te nemen in Heerde.

Het blijkt te gaan om een totale revitalisatie van een bovenwoning in de binnenstad van Heerde.

De woning boven een winkel moet totaal worden gestript en geschikt worden gemaakt voor levensloopbestendig wonen.

We hebben de ochtend benut om samen met de installateur te aanschouwen en op te nemen.

Nu nog de calculatie maken en deze over enkele weken bespreken met architect en opdrachtgever.

En maar hopen dat we niet te veel afwijken van het gestelde budget.

Want dat gebeurt nog al eens, de wensen lopen niet altijd parallel met het budget.

Om half een was ik weer thuis om me om een uur aan te sluiten bij de fietsclub van Quick.

De lunch was dus een vluggertje.

We fietsen in de zomer elke dinsdag +/- 50 km in stevig tempo.

In totaal zijn we met 17 man. Nu sinds een paar maanden en de versoepeling van coronaregels waren we met 13 man.

Van de 17 fietsen er nu nog 4 zonder elektrische ondersteuning.

We fietsen dan rond de 21km/uur wat pittig te noemen is.

De zwager van Ton ter Hoeven, Niels Langenberg zet elke week weer een prachtige tocht uit middels de bekende knooppunten, en niet alleen op de Veluwe maar regelmatig ook elders.

Maar dan gaan we eerst per auto onderweg alvorens de fietsen worden uitgeladen.

Vandaag zijn we Hoog Soeren naar Garderen, Ermelo, Elspeet, Uddel en weer terug naar Quick gefietst.

Een prachtige tocht door bossen en langs heidevelden die ik een ieder kan aanraden.

Om 20.00uur een vergadering(beeldvergadering via Microsoft Team) over de buitenplaats bij de IC van het Gelre.

Daar ben ik voor benaderd door een van de initiatiefnemers, om deel te nemen aan het ontwikkelteam.

Mede door corona is het bijzonder actueel om te kijken naar herstellende patiënten welke op een IC liggen.

Er bestaat al enige tijd een wens om bij de IC ruimte van het Gelre een buitenruimte te creëren bij de bestaande IC ruimte van het Gelre.

Peter Spronk intensivist van het Gelre is betrokken bij het project wat wordt "getrokken" door Interservice, de koepel van Apeldoornse Serviceclubs.

Anita is op de hoogte van wat we doen en ik hoop dat jullie verder geïnformeerd worden door onze vertegenwoordiging in Interservice, in dit geval nog Wilfred.

Ik kan niet anders zeggen dit project van harte bij jullie aan te bevelen.

Woensdag en donderdag 10 en 11 juni.

Op tijd uit de veren om samen met Annemiek naar Villa Resort Harderwold te gaan.

Op uitnodiging van een zus van Annemiek en zwager.

Zij hadden daar een prachtige woning gehuurd om een weekje te relaxen.

Dat hebben we dus ook gedaan.

Een fietstochtje naar Harderwijk waar we lekker hebben rondgewandeld door de oude stad en een lekker glaasje gedronken nu de terrassen weer een beetje open zijn.

Lekker in de sauna en whirlpool en 's avonds ouderwets klaverjassen.

De mannen tegen de vrouwen, en dan weet je al hoe het ging.

Donderdag begon met regen en gingen we met de auto naar Zeewolde.

Een modern dorp wat je misschien eens gezien moet hebben maar waar ik geen warme gevoelens voor heb gekregen.

We zijn er dan ook niet al te lang gebleven en waren vroeg weer terug op het resort om te ontspannen.

Na het eten zijn wij weer naar huis gereden, met de wetenschap dat als het moet we best een vakantie in eigen land kunnen houden.

Vrijdag 12 juni

Om 10.30 uur het eerste overleg met de architect over het clubhuis van de Veluwe Golf Club. Steven Warren van Witteveen architecten is de architect.

Met hem had ik nog niet eerder samengewerkt maar wel met zijn voorganger Aad Witteveen. Het is dus een beetje aftasten over hoe we verder zouden kunnen in een bouwteam.

We hebben de neuzen dezelfde kant op staan en nu nog het overleg met de aannemers.

Wat voor volgende week(25) op het programma staat.

Om 12.00 uur staat het overleg over het meer/minderwerk van een grote verbouwing van een woning in Apeldoorn welke ik begeleid heb.

Het werk is opgeleverd en dan moet ook de afrekening plaatsvinden.

Hoewel het werk enige vertraging heeft opgelopen is er prettig samengewerkt met aannemer en installateur en is de opdrachtgever zeer tevreden.

De nieuwe woning heeft nu een totaal vloeroppervlakte van ruim 300m²

Om 14.30 uur stond ik ingedeeld voor een tennispartij van onze vrijdagmiddag tennisclub.

We spelen met ongeveer 30 man volgens een schema wat gemaakt wordt door Ton.

Hij zorgt er dan wel voor dat we niet tegen elkaar spelen. Ik verdenk hem er van dat hij bang is dat de tennisles wel wat opgeleverd heeft.

Ik heb een heerlijk potje getennist en kwam voldaan van de baan.

Helaas kunnen we nog geen drankje doen na het tennissen.

De kinderen van onze oudste zoon zijn na lange tijd weer normaal naar school. Wat betekent dat ze op de vrijdag ook weer bij ons komen.(niet dat ze niet eerder zijn geweest) wat we heel gezellig vinden.

Omdat hun papa op zaterdag moest werken (mama doet dat altijd al) blijven ze ook slapen.

Om het luie zweet er nog maar meer uit te halen heb ik vrijdagavond ook nog maar een rondje op de mountainbike gedaan.

Normaal fiets ik (rondje Hoog Soeren 20km) met een vriend die herstellende is van een operatie aan zijn hartklep, maar nu ging er nog een ander vriend van hem mee en mijn oudste zoon.

Die wist een mooie route, de oranje route? Die zou maar 32 km zijn.

Weer thuisgekomen hadden we er maar 40 km opzitten.

Reden voor ons om er maar van te genieten en de fles ontkurkt.

Uiteindelijk om 24.00uur naar bed.

Zaterdag 13 juni.

Wel een beetje stram uit bed.

Dit zou een rustige dag worden, gezellig met de kleinkinderen ontbijten en bijkletsen (ze zijn 11 en bijna 7)

Na het rustige begin van de ochtend is Annemiek met de kleinkinderen naar de markt gegaan en ben ik langs de verbouwde woning gegaan om te kijken hoe het met de parketman ging waarna ik nog langs een kennis ben geweest die ook aan het verbouwen is.

Annemiek was al weer terug van de markt en daarna door naar de AH.

Volgens traditie neemt ze ook altijd haring mee van de markt, en deze keer dus de nieuwe.

En hij is weer verrukkelijk. Met de inmiddels aangekomen zoon en kleinkinderen er van gesmuld.

Tegen vieren kwamen ook dochter met man en kind van bijna 2 uit Utrecht.

Nu bleven zij slapen en vertrokken zondag na het slaapje van de kleine.

Groeten van Erik.

Erik met een K, elke keer al ik mijn naam geschreven zie met een C denk ik dat het niet voor mij is.

Misschien voer voor psychologen, toen ik vroeger het boek Erik of het kleine insectenboek van Godfried Bomans kreeg, dacht ik dan ook dat het voor mij geschreven was.

De week van Reinier Willemse

1. Vanavond. 15 juni zie ik.

Om half elf Erik H aan de lijn gehad.

Hij offereerde een *decent proposal*.

Of ik de ganzenveer van hem wilde overnemen.

Hij zou zijn pennenvrucht nog een keer overlezen.

En dan het digitale zwerk inzenden.

Maar hij belde met een tweede doel.

Hij wilde mij feliciteren.

En wel met mijn heel recente overgrootvaderschap.

In a split moment dacht ik :

Hoe weet hij dat zo snel.

Maar toen schoot mij te binnen dat één van zijn zoons, Luuk geheten ,een goede vriend en achterneef was van mijn schoonkleinzoon Huub, de trotse vader van mijn----.

2. Om het verhaal compleet te maken :

Hij dacht dat deze overdonderende ervaring voldoende stof zou opleveren voor een boeiende bijdrage in het Lions-dagboek.

Een andere scribent schoot hem niet te binnen.

Of ik-----.

Wat mijn antwoord was laat zich raden met het schrijven van de volgende volzinnen.

Het krijgen van een achterkleinkind levert een scala aan gevoelens op.

Eén daarvan is dat je je realiseert dat een kleindochter moeder is geworden.
Een kleindochter blijft voor jou altijd klein.
En dat die dan moeder wordt is een grote stap.
Voordat gevoelsmatig klein niet meer klein is, zal wel enige tijd kosten.

3. Dit jaar ben ik 55 jaar in het onderwijs werkzaam.
Als ik dat afzet tegen mijn werkzaamheden bij het Ministerie van Financiën (39 jaar) dan is dat toch wel een lange tijd.
Deze week ben ik nogal doende geweest met de corona-maatregelen.
Het afnemen van examens gebeurde immer in lokaliteiten o.m. in die van Hogescholen.
Daarbij was altijd een surveillant aanwezig.
Nu vinden de examens in een digitale setting plaats.
Met tijdens de examentijd een mogelijkheid van collusie (heimelijke samenwerking).
Bij een onlangs afgenomen examen is bij enkele examinandi in de ogen van de corrector duidelijk sprake geweest van collusie.
Afspraak is dat ik in deze kwestie het laatste woord moet uitspreken.
Woord en wederwoord heb ik deels toegepast.
Maar ik ben er nog niet uit.
Volgende week hoop ik een beslissing te kunnen nemen.
Om nou te zeggen dat dit leuk werk is, gaat mij vele stappen te ver.
Maar tja, bij het Ministerie deed ik niet anders.
Ik heb het idee dat ik vroeger beslissingen met een grotere vaardigheid deed.
De leeftijd (88) zal wel een rol spelen.

4. Een laatste beschouwing bij de “week die was”.
Ik moet er één uit een tuitje kiezen, want enige beperking is in ons clubblad wel gewenst.
Dit wordt een heel treurige.
Althans dat vind ik.
Ik moest naar Welkoop om een aantal muurhaken te kopen.
Daar aangekomen zag ik een man tegen z'n wat aftandse scooter hangen.
Bij hem stond een jonge vrouwelijke politieagent.
Zij was van plan te gaan schrijven.
Verderop stond een employee van Welkoop.
De man was plusminus 60 jaar.
Het was een stuk vleesgeworden zieligheid.
Natuurlijk geen geld en niet al te snugger.
Ik liep naar de employee.
Wat is hier aan de hand? vroeg ik.
Een snoeischaar gepikt.
Hoeveel kost zo'n ding?
E 29,95.
Ik ga een paar muurhaken kopen en zet die snoeischaar er maar bij.
Mijnheer, dat doe ik niet.
Het is bij ons protocol dat bij winkeldiefstal de politie wordt ingeschakeld.

En protocol is protocol.
Ik kocht de muurhaken en rekende af.
Buiten gekomen trof ik hetzelfde tafereeltje als daarvoor aan.
IJverig schrijvende vrouwelijke agent
Hoopje zieligheid.
Mevrouw, als ik die E.29.95 betaal dan kunt u het verbaal verscheuren.
Mijnheer, u stoort me!
Dat was waar.
Want protocol is protocol.
Maar toch niet altijd?

Reinier.

24 juni: De eerste zomerborrel bij Ane:

Zoals Joris het goed samenvatte:

“Gezellige avond bij Ane-Ate”

Ane en Ate hartelijk dan voor de gastvrijheid op deze mooie zomer- avond!!

PROFICIAT....

HAPPY BIRTHDAY

**01 juli
Marianne van
Reekum**

**03 juli Paul
Meulenberg**

**19 juli Govert
de Koning /
Reitze Ane
Bruinsma**

**20 juli Ton van
Exel**

03 augustus Bart Kuis

**06 augustus Anne-Marie
Visser**

15 augustus Ane Sijsma

18 augustus Mary Huijzer

27 augustus .Cees Kielstra

**31 augustus Lisette van
der Weg**

**17 september Christel
Joosten**

**28 september Erik
Harleman**

**29 september Adri ter
Hoeven**

We Serve

Lions Club Appelthorn

APPELTHORN